

Bilag 4.

Grosserer-Societetets Komité.

København, den 2. Marts 1937.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

I Anledning af det i Folketinget den 27. Januar fremsatte Forslag til Lov om Lærlingeforholdet ønsker Komiteen at fremkomme med følgende Bemærkninger.

Det er fra Komiteens Side ved tidligere Lejligheder Gang paa Gang paa-peget, at en Deling af Lærlingelovgivningen i een Lov for Handelen og en anden Lov for de øvrige Erhverv er den eneste naturlige legale Ordning af Lærlingeforholdet. Man konstaterer derfor med Beklagelse, at heller ikke ved det nye Forslag er der taget Hensyn til Handelens stadigt gentagne Krav i saa Henseende.

Følgen heraf er ikke blot den, at en Del Regler, hvis Indførelse var i høj Grad ønskværdig for Handelen, ikke er optaget i Forslaget, men ogsaa, at dette rummer Bestemmelser, som paa Grund af deres praktiske Uigennemførlighed for Handelsvirksomheders Vedkommende ikke burde have været optaget ubetinget i en for alle Erhverv gældende Lærlingelov.

Eksempelvis kan saaledes nævnes Bestemmelserne om Svendeprøver, der for Lærlinge inden for Handelen er baade unødvendige og upraktiske. § 11, 3die Stykke, hjemler ganske vist en Beføjelse for Handelsministeren til at dispensere fra Pligten til at aflægge Svendeprøve i et Fag, for saa vidt særlige Forhold inden for Faget gør Prøvens Aflæggelse umulig eller særdeles vanskelig.

Rækkevidden af denne Bestemmelse er det umuligt paa Forhaand at overse. Det maa vel anses for overvejende sandsynligt, at den i alt Fald vil blive anvendt til at ophæve Pligten til Aflæggelse af Svendeprøver i Kontorfaget; men efter Bestemmelsens Ordlyd kan det ikke antages, at Handelsministeren deri kan finde Hjemmel til at indrømme Fritagelse for et helt Erhverv som Handelen. I hvert Tilfælde vil det eneste rimelige være, at Loven klart og utvetydigt — f. Eks. ved en Tilføjelse til § 11, 1ste Stykke — udtaler, at Regelen om Aflæggelse af Svendeprøver ikke gælder Handels- og Kontorlærlinge.

Med Hensyn til Lovens enkelte Bestemmelser i øvrigt finder man Anledning til at paapege, at det ikke synes velbegrundet, at Regelen i Forslaget af 1931—32, § 2, 3die Stykke, Nr. 3, er udgaaet af det nu fremsatte Forslag. Af selve Lovteksten i § 1, 3die Stykke, Nr. 2, synes det vel at fremgaa, at de tidligere i Paragraf 2, 3die Stykke, Nr. 3, nævnte Personer fortsat ikke er omfattet af Loven, idet Telefonpasning, Maskinskrivning, Stenografering etc. netop maa anses for saadanne Specialarbejder, som ikke fordrer nogen *faglig* Uddannelse, men af Motiverne ses det, at en saadan Fortolkning ikke er tilsigtet, hvilket man i høj Grad maa beklage, da en Inddragning af Personale af den paagældende Art under Loven ikke synes at være rationel og utvivlsomt vil medføre Ulemper for baade Principaler og ansatte.